

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

El que per uns representa dolor i privacions, per altres és una oportunitat per aprofitar-se en negocis d'especulació. Així podem veure, cada dia, com s'estén l'afany desmesurat, en qualsevol tendècia, de procurar-se un gènere que fàcilment pot ésser despatxat, al qual s'hi posa un preu quintuplicat o sextuplicat al que li correspondria normalment. I aquest article, objecte d'una especulació intolerable, és engolit pel públic, a marxes forçades. Per què? Perquè la necessitat no té mirament. Podríem donar testimoni de nombrosos casos, que es repeteixen un i altre dia, en els quals s'expenen petites partides d'arròs, sucre, sabó, etc., amb una utilitat comercial que envejaria un gitano dels més espavilats. Que aquesta anomalia tan poc favorable al bon govern d'una població, no s'esdevé solament a Vic, sinó que passa arreu, ho acceptem; però no havem d'arribar a tanta transigència que ens haguem de conformar en tolerar un mal pel sol fet que s'hagi estès amb caràcter general. Del nostre seny, n'anirem bé nosaltres. Per això, insistim, en què es fiscalitzi, com és degut, aquest important aspecte del detall d'articles indispensables per a la vida i per a les necessitats més peremptòries. Si no ho sap el Consell Municipal o els consellers que tenen competència en la matèria que ens ocupa (és incert, però, en aquests moments, precisar cap mena de competència, tant pel que afecta al Consell Municipal o de qualque Comissió d'aquest organisme, perquè ignorem si radica a Manlleu o a Granollers de la Plana), serem nosaltres que donarem fe d'aquests casos de manifest abús. Avui mateix hem sabut que, en determinat lloc, es despatxava un sabó francès, primerament, a set pessetes la pastilla, i més tard, a set amb cinquanta, el qual, alhir, la mateixa classe i qualitat, s'expenia, en altre establiment, al preu de cinc pessetes. Ens sembla que val la pena de mostrar una preocupació, que no es mereix ni de bon tros el tractament de coses o incidències marcadament partidistes.

ALFIL

LA GUERRA SERA DURA

Al cap d'onze mesos de lluita sagnant, els preparatius bèl·lics ens fan adonar que tot just ara s'inicia el fort de la guerra encesa pels militars traïdors a la República i suportada pel feixisme internacional.

Ha estat per la voluntat de la Diplomàcia, que els pobles hispànics s'han vist obligats a afrontar una guerra que amenaça la seva independència. Aquests pobles, veritablement pacífics, han hagut de forjar-se un exèrcit regular i practicar-se a les arts de la guerra, disposats al més gran sacrifici en defensa de les seves llibertats.

Certament, no era el desig d'aquest gran poble el dirimir per les armes el dret indiscutible de la seva llibertat i d'assenyalar-se els seus destins. Però, s'hi ha vist empès, primer, per l'agressió preparada d'uns descastats, venuts als Estats feixistes, i després ha hagut de plantar cara a una veritable organització del més avançat tecnicisme bèl·lic, per la intervenció descarada d'Itàlia i Alemanya, visiblement atemptatòria contra la seva independència.

Les democràcies europees, després del seu trist paper, han acabat per humiliar-se davant dels amos i senyors dels destins del vell continent, Hitler i Mussolini. Així s'ha arribat al renunciament de fer prevaler la raó i la justícia de mantenir el respecte degut als tractats internacionals.

La República ja té l'evidència que es troba abandonada a una lluita injusta que l'obligarà a suportar els més grans esforços. Per això la identificació de poble i governants ha d'ésser absoluta, en aquestes hores tan greus per la independència del país i la llibertat dels ciutadans.

Veiem com s'aferma la voluntat de tots en sumar i coordinar esforços que han de portar-nos, amb l'execució d'un pla orgànic, a posseir una força combativa eficient per emprendre una ofensiva general en tots els fronts de guerra i mantenir un superioritat, en efectius i armament. Aquest és el camí de la victòria, per arribar al qual, però, no hi poden haver ni pertorbacions ni resistències. Els fronts d'Aragó, comencen a donar fe de vida, i cal confiar en què respondran al seu moment amb la vigoria que serà ja la norma inseparable dels diversos cossos de l'Exèrcit Popular que en tots els fronts tindran la iniciativa de les armes.

No s'ha de perdre temps. Euscadi, travessa moments extremadament tràgics. L'enemic hi ha acumulat abundant material bèl·lic i hi sembla la metralla a milers de tones. Sols l'heroisme dels defensors de la llibertat fa possible resistir tan brutal escomesa. Aquest sacrifici immens dels nostres germans del nord, reclama l'ajut de tots. I no el podem retardar, perquè, cada dia que es perd, allarga setmanes de lluita i, ara, ja tenim l'exemple vivent de què la guerra s'ha fet cruel i en endavant serà encara més dura.

DEMO